2014-32-057-00021/2014-32-0157-00008/2015-32-0157-00011

Skrivelse af 20. februar 2014 fra Midt- og Vestsjællands Politi

Efter anmeldelse om dyreværnsmæssigt uforsvarlige forhold aflagde politiet besøg i sigtedes fåre- og kreaturbesætning. En tilkaldt praktiserende dyrlæge konstaterede et kakektisk får, der havde ligget uden at kunne rejse sig igennem nogle dage. Udegående får og tyrekalve blev vurderet afmagrede med uforholdsmæssigt store hoveder i forhold til kroppe.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der anmodes om en udtalelse, om hvorvidt det beskrevne indebærer en uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr eller om forholdet har haft karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1.

Svar ad 1:

Det fremgår af den praktiserende dyrlæges erklæring samt af det ledsagende billedmateriale, at denne 20. september 2013 af Midt- og Vestsjællands Politis Dyreværnsenhed blev tilkaldt til sigtedes fåre- og kreaturbesætning. Af den praktiserende dyrlæges erklæring fremgår det "Fåret var liggende og forsøgte ikke at rejse sig, da jeg undersøgte det. Dyret var kakektisk afmagret - dvs sygeligt afmagret med tab af såvel fedt som muskulatur. Fårets slimhinder var porcelænsagtigt hvide som tegn på anæmi - dvs. blodmangel. Der lå afføring bag det som tegn på at det ikke magtede at rejse sig for at defækere. Dyret havde adgang til en smule byg og der var ligeledes vand tilstede i boksen, intet grovfoder ud over strøelse - men dyret viste intet tegn på at kunne rejse sig og indtage føde." Fåret blev aflivet.

Udover det aflivede får fandtes 10 andre får i stalden, hvor der var adgang til vand men tilsyneladende ingen kerne eller sufficient grovfoder. Flere af fårene var afmagrede og i dårligt huld, og flere af de store lam bar præg af udviklingsforstyrrelse af deres vækst, idet deres hoveder var uforholdsmæssigt store i forhold til kroppen.

I en fold (adresse A) gik ca. 21 får på et areal på ca. ½ tønde land. Folden var bidt helt ned og dermed intet foder at finde for dyrene. Der var adgang til frisk vand.

På arealet i B gik 7 tyrekalve i forskellige aldre. Arealet var nedgræsset så tæt, at selv græsset omkring gødningsklatter var væk. Der var intet vand til stede i vandbaljen, der var flækket således, at den maksimalt kunne indeholde 20 l vand. Dyrene virkede tørstige, og der blev iagttaget flere, der drak af hinandens urin. Dyrene var afmagrede med tab af fedt og muskler og havde uforholdsmæssigt store hoveder i forhold til kroppen, hvilket tolkedes som tegn på langvarig underforsyning med passende foder.

Sigtede fik som følge af det konstaterede forhold flere påbud, og efterfølgende aflagde politiet flere opfølgende besøg. Ved et besøg 29. januar 2014 deltog en embedsdyrlæge, hvor fårenes foderstand blev vurderet til en huldkarakter mellem 2 og 3, hvilket svarer til foderstand fra middel til lidt under middel. Tre tyre havde lårkager på underben og lår, og gulvet i deres 2 bokse var fugtige selvom der var strøet med et tyndt lag halm.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at det kakektiske får, der ikke havde været i stand til at rejse sig i længere tid (dage) samt ved ikke på et tidligere tidspunkt at være undersøgt af en dyrlæge, behandlet eller aflivet har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det

ikke har været passet omsorgsfuldt, fodret og passet under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere dette forhold som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Rådet finder, at de beskrevne får og tyrekalve med uforholdsmæssigt store hoveder i forhold til deres kroppe, der gik på nedbidte græsarealer igennem længere tid ikke har været fodret sufficient, og for nogles vedkommende ikke været underkastet en tilstrækkelig klovpleje, hvorved de har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, fodret og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere dette forhold som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:
Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:
Nej.

Supplerende spørgsmål af 19. januar 2015 fra Midt- og Vestsjællands Politi

Rådet er under henvisning til sagens akter samt nedenstående stillet tillægsspørgsmål:

"F.s.v.a. får nr. X har tiltalte til retten forklaret,

- At dette får har han overtaget fra sin faders besætning,
- At fåret er mere end 6 år gammelt,
- At det i hvert år har lemmet 2 stk. lam,
- At kort før aflivningen er de to lam blevet afvænnet,
- At det altid har været et magert får,
- At det er blevet taget ind i stalden den 17/9 som følge af flytning af den lille flok på i alt 11 dyr fra et græsningsareal til et nyt areal,
- At det den 18/9 var taget ud af flokken til observation og placeret i sygesti,
- At fåret spiste og drak om aftenen den 19/9 og igen næste morgen ca. kl. 5.00, hvor den fik kernefoder, korn og æbler,
- At der var muget ud om morgenen inden stalden blev forladt,
- At tiltalte havde konstateret, at fåret ikke havde feber, men at ørerne fortsat strittede på fåret, hvorfor han fortsat valgte at observere det.

Spørgsmål 3:
Såfremt det kan lægges til grund, at fakta er som beskrevet af tiltalte, anmodes om en udtalelse om, hvorvidt det i sagen beskrevne om behandling af får nr. X indebærer en uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1".

Svar ad 3:
Af den praktiserende dyrlæges erklæring fremgår det "Fåret var liggende og forsøgte ikke at rejse sig, da jeg undersøgte det. Dyret var kakektisk afmagret - dvs. sygeligt afmagret med tab af såvel fedt som muskulatur. Fårets slimhinder var porcelænsagtigt hvide som tegn på anæmi - dvs. blodmangel.” ”.. dyret viste intet tegn på at kunne rejse sig og indtage føde." Fåret blev aflivet.

Rådet finder, at fårets situation for længst burde have været afhjulpet, hvilket bedst ville være sket ved at der blev tilkaldt dyrlæge med henblik på, at der blev stillet en diagnose, og dyret blev behandlet eller/og ved at blive aflivet.

Rådet skal bemærke, at ældre dyr ofte kræver et øget fokus fra ejers side, således at de under hensyntagen hertil bliver huset, fodret, vandet og passet sufficient under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov. Dette ses ikke at være sket ved det pågældende får.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at det kakektiske får, der ikke havde været i stand til at rejse sig i længere tid (dage) samt ved ikke på et tidligere tidspunkt at være undersøgt af en dyrlæge, behandlet eller aflivet har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været passet omsorgsfuldt, fodret og passet under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Rådet har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Afgørelse:
Tiltalte blev idømt bøde på 10.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Dommen blev anket.
Landsretten stadfæstede byrettens dom.